

søg paa at bringe Staten under fremmed Herredømme, paa at forandre Statsforfatningen, og, hvad der er det væsentligste, paa at gjøre Angreb paa Kongens Person. Jeg troer, at disse Forbrydelser ere af en saa betænkkelig Betskaffenhed, at man, naar man overhovedet bibeholder Dødsstraffen, ikke vil kunne undvære den for dem. — Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt man for enkelte af disse Forbrydelser, ved Siden af Dødsstraffen, kan sætte som Alternativ Strafarbejde paa Livstid. Jeg har allerede tidligere antydet, at jeg ikke, for mit personlige Vedkommende, har været særdeles tilbøjelig til at slutte mig til dette Alternativ, men at jeg har troet, at det kunde bære Sagen lettere Gang i det Hele at gaae ind derpaa, og at der heller ikke var nogen særdeles Betænkkelighed tilstede derved. Det maa fremhæves her, at det ikke alene er Betragtninger, hentede fra Spørgsmaalet om Livsstraffens Udførelse, der have gjort sig gjældende ved Indførelsen af dette Alternativ, men ogsaa den Betragtning, at de Forbrydelser, hvorom der er Tale, kunne begaaes i forskjelligt Omfang og under forskjellige Omstændigheder, saaledes at den højeste Straf, der kan være den eneste passende under visse Forhold, under andre vil være for streng, medens man tillige har troet, at Afgjørelsen deraf ikke alene kunde overlades til Benaadningsretten. De Forbrydelser, som omhandles i § 71, kunne saaledes ganske vist antage en saa farlig Character og medføre saa farlige Følger, at man maa være berettiget til at anvende Dødsstraf; men de kunne paa den anden Side ogsaa fremtræde under Forudsætninger og Former, hvor deres Farlighed og derved deres Strafbarhed er meget mindre. Det Samme gjælder om § 72, hvor de samme to forskjellige Retninger kunne være tilstede. Jeg vil derfor med Hensyn til begge disse Paragrapher ansee det for heldigst, om man beholdt Lovudkastets Affattelse. — Det nye Forslag, som er stillet til § 73, og som i Grunden er et gammelt Forslag, gaaer væsentligt ud paa at indbringe visse Handlinger under Straffeloven, som man ikke mener henhøre derunder efter Lovudkastets § 73, men jeg troer, at dette er i højeste Grad forseilet; jeg troer, at enhver Forbrydelse, som man kunde faae ind under den gamle

§ 79, der nu er foreslaaet som en ny Paragraph, ogsaa vil kunne komme ind under Lovudkastets § 73. De ærede Medlemmer, som støttede det nu igjen fremkomne Forslag, lægge vistnok altfor lidt Mærke til et væsentligt Moment, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Handling kan henføres under en Paragraph i Straffeloven, nemlig den forbrøderiske Hensigt. Jeg fremhævede allerede forrige Gang, at den, der havde den forbrøderiske Hensigt at fremkalde fjendtlige Forholdsrægler imod den danske Stat eller en uberettiget Indblanding i dens Anliggender, og som forsøgte derpaa og virkede derfor, paa hvilken Maade dette end skete, vilde blive straffet. Dette fremgaaer af Udtrykkene i § 73, hvor man først har anført Exempler, men dernæst ogsaa har tilføjet: „eller paa andre Maader end i §§ 71 og 72 omhandlet virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler“ osv. Naar den forbrøderiske Hensigt er godtgjort, vil det altsaa blive forholdsvis ligegyldigt, enten der er Tale om, at Nogen har sat sig i Forbindelse med formaaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, eller om, at Nogen tager Deel i udenlandske Foreninger eller Forsamlinger, og der vil kunne tænkes endnu flere Maader end dem, der netop ere nævnte i den ældre § 79. Dernæst havde denne seruden den formelle Feil, at den væsentlig angik Handlinger, som foregik i Udlandet, ogsaa en anden, nemlig den, at den bestemte Straf for dem, som blot toge Deel i udenlandske Forsamlinger eller Foreninger, der optraadte paa en for os fjendtlig Maade, saaledes at altsaa ogsaa den kom ind under Strafbestemmelsen, som deeltog i en saadan Forsamling; netop for at modvirke dens Formaal. Det er naturligt, at jeg alligevel ikke troer, at nogen dansk Domstol vilde have fundet Strafftyld hos dem, som uden forbrøderisk Hensigt deeltog i udenlandske Forsamlinger, men Ordene omfatte dette Tilfælde, og man synes i andre Henseender ikke at være særdeles tilbøjelig til at stole paa, at Domstolene ville finde det, der er Meningen med Bestemmelserne. Det er ikke foreslaaet i dette Forslag at ubelade Ordet „offentlig“, hvilket Ord det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (F. A. Hansen) har